

“Kako ti gre glede božje navzočnosti”

Manjka ti notranjega življenja: ker v molitev ne prinašaš skrbi za svoje bližnje in za prozelitizem; ker se ne potrudiš, da bi videl jasno, da bi delal konkretne sklepe in jih izpolnil; ker nimaš nadnaravnega pogleda pri študiju, pri delu, v svojih pogovorih, v odnosih z drugimi ... — Kako ti gre glede božje navzočnosti, ki je posledica in pokazatelj tvoje molitve? (Brazda, 447)

30. avgust

Vedno, ko v svojem srcu začutimo željo, da bi postali boljši, da bi bolj velikodušno odgovorili Gospodu, ter iščemo vodnika, jasen kažipot za svoje krščansko življenje, nam Sveti Duh v spomin priklič besede iz evangelija, da je treba *vedno moliti in se ne naveličati*. Molitev je temelj kateregakoli nadnaravnega dela; z molitvijo smo vseomogočni, brez tega sredstva ne bi dosegli ničesar.

Rad bi, da bi se danes v naši molitvi dokončno prepričali o tem, kako potrebno je, da smo pripravljeni biti kontemplativne duše, sredi ulice, sredi dela, v nenehnem pogovoru z našim Bogom, ki v teku dneva ne sme pojemati. Če se trudimo zvesto slediti Učiteljevim korakom, je to edina pot. (...)

Zelo pomembno je — oprostite mi, ker vztrajam — da opazujemo Mesijeve korake, kajti On nam je prišel pokazat stezo, ki vodi k Očetu. Z Njim bomo odkrili, kako je mogoče dati nadnaravni pomen celo na videz najmanjšim dejanjem; naučili se bomo živeti vsak trenutek z utripanjem večnosti in globlje bomo razumeli, da človek potrebuje ta čas intimnega pogovora z Bogom: da bi se z Njim pogovarjal, da bi klical k Njemu, da bi ga častil, da bi mu zapel hvalo, da bi ga poslušal ali da bi preprosto bil z Njim. (*Božji prijatelji*, 238-239)
